

strument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund, jf. forslaget til § 2 h, stk. 4.

Det er almindeligt, at der ved indgåelse af finansielle instrumenter stilles sikkerhed mellem parterne for de fordringer, der kan opstå som følge af ændringer i de finansielle instrumenters værdi. Den privilegerede stilling for modparter på finansielle instrumenter, som foreslås, betyder, at der ikke kan stilles sådan sikkerhed i kapitalcentrets midler. Var dette tilladt, kunne modparter på finansielle instrumenter opnå en bedre dækning for deres krav end obligationsejerne i kapitalcentret i tilfælde af det instituttets konkurs. Løbende afregning af en finansiel kontrakt værdi, i nogle tilfælde kaldet løbende marginregulering, anses ikke for sikkerhedsstillelse men blot for løbende opfyldelse af kontrakten.

I *stk. 3, 2. pkt.*, foreslås, at modparter på de finansielle instrumenter i en konkurssituation er sidestillet med indehaverne af kasseobligationer. Det indebærer, at også de finansielle modparter har en privilegeret stilling til de indeholdte midler. Det er som udgangspunkt en forudsætning, at det af aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund. Lovforslagets § 15, stk. 2, indeholder dog en overgangsbestemmelse, som betyder, at hvis aftalen om det finansielle instrument er indgået før den 1. juli 2007, så har den finansielle modpart samme konkursretlige stilling, som indehaverne af kasseobligationerne på trods af, at aftalen om det finansielle instrument ikke indeholder en klausul om, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund. Baggrunden for overgangsreglen om, at det i aftaler om finansielle instrumenter til afdækning af kasseobligationer ikke skal være bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund, er at skibsfinansieringsinstituttet allerede har indgået aftaler om finansielle instrumenter, hvor der ikke er en sådan klausul.

§ 3 b

Forslagets § 3 b, *stk. 1*, har til formål at sørge for, at betalingsstrømmene til og fra instituttet under konkursbehandling så vidt muligt kan foregå normalt, dvs. som inden konkursen, og at låntagerne kan optage lange lån i instituttet i tillid til ikke at skulle indfri lånet førtidigt på grund af instituttets forhold.

Stk. 2 sikrer samtidig låntagerne uændrede vilkår for indfrielse under konkursbehandlingen.

§ 3 c

§ 3 c, *stk. 1-7*, svarer til de nugældende § 3 a, stk. 2-8. Dog er der taget højde for, at instituttet fremover skal kunne udstede skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

I den nugældende § 3 a, stk. 6, 2. pkt., der med lovforslaget bliver til § 3 c, stk. 5, 2. pkt., indgår »krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til afdækning af rente- og valutaforskelle mellem udlån og kasseobligationer« i sætningen. Denne del af sætningen er udgået, da det fremgår af forslaget til § 3 a, stk. 3, at modparter på finansielle instrumenter sidestilles med obligationsindehaverne. Retsstillingen er altså opretholdt samtidig med, at der blandt andet tages højde for modparter på finansielle instrumenter indgået med henblik på afdækning af risici i et kapitalcenter, hvori der er udstedt skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

I de nugældende § 3 a, stk. 7 og 8, der bliver til § 3 c, stk. 6 og 7, indgår »krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til afdækning af rente- og valutaforskelle mellem udlån og kasseobligationer« i stykkerne. Denne formulering er erstattet af »krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til at afdække risici mellem aktiver og udstedte obligationer«. Der er med den ændrede formulering ikke tiltænkt andre materielle ændringer, end at også finansielle instrumenter til afdækning af skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer også er omfattet.

I § 3 c, *stk. 8*, forslås, at der ikke ved betalingsstandsning eller konkurs kan ske overførsel fra et kapitalcenter til et andet eller fra et kapitalcenter til instituttet i øvrigt. Bestemmelsen skal sikre obligationsindehaverne en separatistlignende stilling til de enkelte kapitalcentre.

§ 3 d

Af forslaget til § 3 d, *stk. 1*, fremgår, at indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen »særligt dækkede obligationer«, fordi instituttet ikke har overholdt kravet om at stille supplerende sikkerhed, bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af de særligt dækkede obligationer. Tilsvarende gør sig gældende for finansielle modparter, jf. forslaget til § 3 a, stk. 3, og seniorgældslångivere i det tilfælde, at instituttet tidligere har optaget lån til brug for at opfylde kravet om at stille supplerende sikkerhed, jf. forslaget til § 2 j, stk. 1.